
NACZEKAĆ SIĘ (3) *vb pf*

się (2), się (1).

Pierwsze a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w czekać).

praet 3 sg m naczekał się (1). ◇ part praet act naczekałszy się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Pf od „czekać” ‘spodziewać się czyjegoś przybycia’ (tu: bezskutecznie) z formantem na- + się wyrażającym długotrwałość (3) : Więc oracz gdy się naczekał/ Nádzieie w pomocy nie miał: Kazał fynowi sierpy wziąć BierEz O.

naczekać się kogo (G) (2): Semowith naczekawfzy fie krolewny/ vczynił Syem w Sirádu ná Polaki BielKron 379; Andrzej Tęczyńfki Woiewodá Lubelfki iezdził do Czech/ ále naczekawfzy fie posłow Celárskich wrocił fie nic nie z iednawfzy. BielKron 416.

Formacje współrdzenne cf CZEKAĆ.